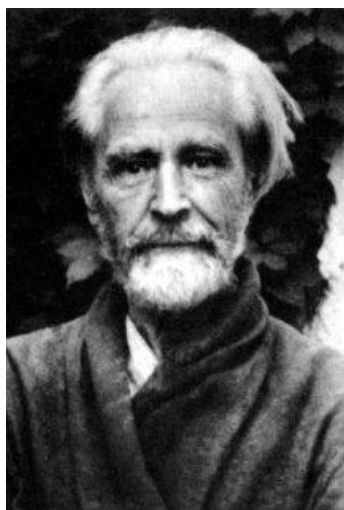

CONTRAATAAC

**Revistă de educație, cultură, literatură și atitudine, pentru elevi și profesori - îndreptată împotriva prostului-gust,
imposturii și agresiunii imoral-antiartistice
- apariție semestrială -**

VASILE VOICULESCU (1884-1963)

LIVIU REBREANU (1885-1944)

Anul XV, nr. 32, iunie 2014

***

interviul revistei “contraatac” Azi: scriitorul româno-canadian IONUȚ CARAGEA:”Am scris enorm pînă acum, pentru că am suferit enorm, dar am avut curajul să privesc în viitor și să cer mai mult, de la mine și de la Dumnezeu!”

BIOGRAFIE IONUȚ CARAGEA

Ionuț Caragea s-a născut pe 12 aprilie 1975, la Constanța. Este poet, prozator de ficțiune, critic, editor, autor de aforisme și promotor cultural.

AFILIERI, TITLURI ONORIFICE, APRECIERI:

- Membru al Uniunii Scriitorilor din România, filiala Iași (din 2009).
- Co-fondator și Vicepreședinte al Asociației Scriitorilor de Limbă Română din Québec/ASLRQ (din 2008).
- Membru de Onoare al Societății Scriitorilor din Județul Neamț (din 2011).
- Membru onorific al Fundației "*Maison Naaman pour la Culture*", Beirut, Liban (din 2012).
- Membru al organizației culturale "*Diversité artistique Montréal*" (din 2009).
- Membru al organizației culturale "*Poetas del Mundo*", Santiago, Chile (din 2009).
- Membru titular al Academiei Româno-Americane de Arte și Științe (din 2013).
- Membru al Elis, rețeaua românilor remarcabili din lume (din 2013).
- Membru de onoare al "*International Association of Paradoxism Avanguard Movement in Arts and Science*" (Univ. of New Mexico, 22-04-2014).
- Certificate of Appreciation in recognition of valuable contributions to the culture by Math & Sciences Department of the University of New Mexico - Gallup Branch for 2008-2009

BIOGRAFIE, ACTIVITATEA LITERARĂ, EXILUL CREATOR ȘI REVENIREA ÎN ROMÂNIA:

Ionuț Caragea este absolvent al Liceului Industrial Energetic și al Facultății de Educație Fizică și Sport, Universitatea Ovidius-Constanța. A debutat în anul 2006, la Editura STEF, din Iași, cu volumul de versuri „*Delirium Tremens*”. Poeziile, aforismele, nuvelele de ficțiune și eseurile critice îi sunt publicate în numeroase reviste, ziare și antologii din România și din străinătate. Este unul dintre cei 20 de autori publicați în **Antologia aforismului românesc contemporan** (Editura Genesi, Torino, 2013). A fost tradus în cinci limbi de circulație universală: engleză, franceză, spaniolă, italiană, arabă. A fost numit „*Poetul născut pe Google*”, după numele volumului "*M-am născut pe Google*". Folosește pseudonimul "*Snowdon King*", în traduceri și în ficțiune.

În perioada 2003-2011, Ionuț Caragea a trăit în Montréal, Canada, devenind cetățean canadian în anul 2008. A activat ca instructor sportiv și sportiv de performanță, continuându-și cariera de rugbist, începută în România. În paralel, și-a descoperit vocația de scriitor și a fondat, pe 16 iulie 2008, împreună cu poetul Adrian Erbiceanu, Asociația Scriitorilor de Limbă Română din Québec și Editura ASLRQ. În calitate de editor și fondator al editurii ASLRQ, realizează, în 2009, împreună cu Adrian Erbiceanu și Dumitru Scorțanu, prima **Antologie a scriitorilor români din provincia Québec**, o lucrare de referință din literatura diasporei. Ionuț Caragea se implică puternic în promovarea culturii românești, în spațiul nord-american - fiind webmaster, webdesigner și promotor literar, pe situl Asociației Scriitorilor de Limbă Română din Québec (www.aslrq.ro) și fondator al cenaclului literar Prietenii Poeziei (cenaclul ASLRQ). În februarie 2012, Ionuț Caragea se întoarce în România și publică romanul de ficțiune "*Uezen*" (în limba engleză, în S.U.A.), volumele de poezie "*Patria la care mă întorc*", "**Antologie de Poeme 2006-2012**" și volumul de cugetări "*Delir cu tremurături de gânduri. Citate și aforisme 2006-2013*", ajungând, astfel, la 26 apariții editoriale.

PREMII

Primul concurs literar la care participă este concursul de poezie creștină "*Nimic fără Dumnezeu*", ediția 2006, câștigând locul al II-lea, cu poezia "*Vinerea Mare*". În 2007, participă la concursul "*Visul*", din Orăștie, unde câștigă locul I, atât la secțiunea **Proză**, cât și la **Poezie**. În 2008, obține o mențiune, la concursul de poezie "*Dor de dor*", cu tema "**Universul satului românesc**". Participă la concursul de povestiri de ficțiune "*Helion*", fiind printre laureați, la trei ediții consecutive (2007 – premiul III, 2008 – premiul II, 2009 – mențiune). În iunie 2012, Ionuț Caragea câștigă premiul de creativitate la concursul internațional "*Naji Naaman*" cu aforisme din volumul "**Dicționarul suferinței**", tradus în limba franceză de prof. univ. dr. Constantin Frosin. În noiembrie 2012, volumul „*Suflet zilier*” este nominalizat la premiile U.S.R., filiala Iași, pentru cea mai bună carte de poezii, apărută în anul 2011.

ACTIVITATEA PUBLICISTICĂ:

Ionuț Caragea este publicat în numeroase reviste și ziare din România și din străinătate: Sfera Online, O carte pe zi, Luceafărul de Botoșani, Luceafărul de dimineață, Atheneum Vancouver, Agero din Germania, Oglinda literară, Visul, Spații culturale, Conexiuni - New York, Nordlitera, Flacara Iașului, Vatra veche, Glas Comun, Singur, Clipa din S.U.A, Arcada, Timpul, Carte și arte, Port@Leu, Observatorul din Toronto, Caiete Silvane, Contraatac, Zeit, Boema, Agenția de presă Așii Români, Constelații diamantine, Basarabia literară, Noua Provincia Corvina, Phoenix Mission Magazine, Candela- din Montréal, Armonia, Cetatea lui Bucur, Monitor cultural, Actualitatea literară, Tribuna noastră- din Montréal, Ecouri literare, Clement media, Luceafărul românesc, Armonii culturale, Tânărul scriitor, Banat din Lugoj, Pagini românești din Noua Zeelandă, Omniscop, Melidonium, Pro Saeculum, Convorbiri literare, Adevărul, Cuget liber, Telegraf - din Constanța, Ziuă- din Constanța, Feedback, Slova creștină, Napoca news, Accent - din Montréal, Universul cărților, Zigzag româno-canadian, Pagini românești din Montréal, Jurnal de Chișinău, Revista Societății Române de Science Fiction și Fantasy, Observatorul cultural, Alternativa - din Toronto, Replica- din Constanța, Răsunetul din Bistrița, Crai nou, Agenția de carte, Ecou, Evenimentul din Botoșani, Poezia din Iași, Jurnalul de Vrancea, LitArt, România culturală, Reper românesc - din Québec, Cetatea culturală, Albina românească, Nautilus, Terra Nova - din Montréal, Axioma, Confluente românești, Literaria, Regatul cuvântului, Sfera eonică, Incertain regard - din Franta, Le Courier International De La Francophilie, Dunărea de Jos, România literară, Scrisul românesc, Cafeneaua literară, Levure littéraire din Franța, Faleză de piatră, Helion arsfan, Cititor de proză, Evenimentul zilei, Rezon, Armonia, Bucovina literară, Climate literare, Condeie din diaspora, Curentul internațional din S.U.A., Zip, Europe's Times and Unknown Waters, Agora literară, Mozaicul, Impact - din Montréal, Destine literare - din Montréal, Vatra, Anuarul de martie, Citadela, Renașterea banățeană, Sci-Fi magazin, Helis, Dobrogea culturala, Clubul presei transatlantice, Iosif Vulcan, România liberă, L'etoile du Danube, Romanian VIP, Fereastră, Marea noastră, Dor de Dor, La poésie que j'aime din Québec, Poetas del Mundo din Chile, Nord literar, Argos, Cuiub literar, Romanian global news, Scrieliber, Carpenoectm, Analize și fapte, ziarul Hunedoreanul, Actualitatea canadiană, Orient latin, Europa din Novi Sad, Crișana - din Oradea, Mișcarea literară din Bistrița, Acolada, Actualitatea Magazin - din Italia, Bogdania, Dăruiri literare, Chronos-Penita de aur, Revista de Recenzii, Ateneu - din Bacău, Revista Nouă - din Câmpina, Scurt Circuit Oltean, Nomen Artis, LaRevista, Jurnalul Fetelor, Zidul, Viața liberă din Galați, Revista Bibliotecii Județene „Petre Dulfu” din Baia Mare, Viața de la Zero, Sintagme literare, Thesaurum, Discobolul din Alba-Iulia etc.

REFERINȚE CRITICE:

Cezarina Adamescu, prof. dr. Adrian Botez, Mihaela Aionesei, Ovidiu Bufnilă, Marius Chelaru, Mircea Coman, Daniel Constantin Manolescu, Daniel Corbu, Melania Cuc, Valeriu Cușner, Alexandru Ioan Despina, Adrian Erbiceanu, George Filip, Ioana Florea, Petre Fluerașu, Remus Foltoș, Prof. Univ. Dr. Constantin Frosin, Prof. Dr. Angela Furtună, Horia Gârbea, Traian Gârduș, Basile Gliga, Pere Bessó González, Corneliu Leu, Angela Nache-Mamier, Mihai Marcu, Virginia Mateiaș, Prof. Dr. Constantin Miu, Nicolae N. Negulescu, Clava Nour, Ionel Popa, Prof. Univ. Dr. Jean-Paul Gavard-Perret, Prof. Dr. Ion Pachiea-Tatomirescu, Nicole Potier, Maria Prochipiuc, Petrache Plopeanu, Aurel Sibiceanu, Dumitru Scorțanu, Gheorghe A. Stroia, Alex Ștefănescu, Crina Bud, Valeria Manta Tăicuțu, Otilia Tunaru, Al. Florin Țene, Florin Țupu, Emilia Vașadi, Prof. Dr. Dragoș Vișan, Prof. Univ. Dr. Nicu Vintilă, Viorel Zegheru, Petre Rău, Valeriu Butulescu.

VOLUME DE POEZIE: 1-„*Delirium tremens*”, Ed. Stef, Iași, 2006; 2-„*M-am născut pe Google*”, Ed. Stef, Iași, 2007; 3-„*Donator universal*”, Ed. Stef, Iași 2007; 4-„*Omul din cutia neagră*”, Ed. Fides, Iași, 2007; 5-„*33 bis*”, Ed. Fides, Iași, 2008; 6-„*Analfabetism literar*”, Ed. Fides, Iași, 2008; 7-„*Negru sacerdot*”, Ed. Fides, Iași, 2008; 8-„*Absența a ceea ce suntem*”, Ed. Fides, Iași, 2009; 9-„*Guru amnezic*”, Ed. Fides, Iași, 2009; 10-„*Poezii de dragoste*”, Ed. Fides, Iași, 2010; 11-„*Suflet zilier*”, Ed. Fides, Iași, 2011; 12-„*Patria la care mă întorc*”, Ed. Fides, Iași, 2012; 13-„*Antologie de poeme*”, Ed. Fides, Iași, 2013.

VOLUME DE POEZIE TRADUSĂ: 1-Snowdon King - „*La suprême émotion*”, Ed. ASLRQ, Montréal, 2009; 2- Snowdon King - „*Déconnecté*”, Ed. ELMIS, Iași, 2009.

VOLUME DE PROZĂ-FICȚIUNE: 1-„*Uezen și alte povestiri*”, Ed. Fides, Iași, 2010; 2-„*Conștiința lui Uezen*”, Ed. Fides, 2010; 3-„*Uezen. Echilibrul lumilor*”, Ed. Fides, 2011; 4-Snowdon King – „*Uezen – science fiction în limba engleză*”, Editura Wildside Press, Rockville, U.S.A., 2012.

CRITICĂ: 1-„*Literatura virtuală și Curentul Generației Google*”, Ed. Fides, Iași, 2009; 2-„*Esențe lirice – cronici literare 2007-2011, critică literară*”, Ed. Fides, Iași, 2011.

SPIRITUALITATE ȘI AFORISME: 1-„*Gândul meu. Cum am devenit poet*”, Ed. Fides, Iași, 2011; 2-„*Dicționarul suferinței*”, vol. I și II, Ed. Fides, Iași, 2008 și 2010; 3-„*Întreita suferință*”, Ed. Fides, Iași, 2011; 4-„*Delir cu tremurături și gânduri*”, Ed. Fides, Iași, 2013.

***

INTERVIUL PROPRIU-ZIS

1- Stimate și dragă domnule **IONUȚ CARAGEA**, în acest interviu vom încerca să înnodăm și să re-sintetizăm, de fapt, ceea ce răsfraserăm, deja, în interviul de acum vreo 4 ani, în decembrie 2010 (revista „*Contraatac*”, Anul XI, nr. 25: „*Îmi place să cobor în abis sau să zbor spre înălțimi primejdioase....*”). A propoz, vă mai place, și azi, să coborâți „*în abis*” sau să zburăți „*spre înălțimi primejdioase*”? – sau, de când v-ați întors acasă, în România (la Oradea, nu-i așa?) și v-ați schimbat starea civilă, și de când aveți/purtați, în căușul mâinilor și al sufletului, o supremă podoabă de speranță, a casei și a continuității biologice, sunteți ceva mai puțin dispus la avânt, la risc...adică, ceva mai prudent...sau, poate, mai înțelept?! Cum e mai bine de formulat, pentru a vă „*prinde*” într-o formulă corectă și într-un profil (cât mai exact „*executat*”!), de personalitate?

Dragă domnule Adrian Botez, o să vă mărturisesc că, de când m-am întors în România, nu am mai scris poezie, decât foarte rar, atunci când am avut unele probleme de sănătate. Da, este adevărat că mi-am revizuit la sînge întreaga operă poetică și am publicat volumul „Antologie de Poeme 2006-2012”, da, este adevărat că urmează să-mi fie publicate cărți de poezii, traduse în spaniolă și franceză, da, este adevărat că scriu în continuare aforisme și proză de ficțiune... dar poezie nu mai pot scrie, la fel ca în trecut, pentru că sînt un om fericit! Mă bucur, însă, că poezia și-a pus pecetea pe sufletul meu, că m-a ajutat să rămîn lucid, atunci când am coborît în abis, sau când am zburat spre înălțimi primejdioase. Știți, prin toate acele zbateri poetice, am vrut să-mi salvez sufletul și să trec la o nouă etapă. Am scris enorm pînă acum, pentru că am suferit enorm, dar am avut curajul să privesc în viitor și să cer mai mult, de la mine și de la Dumnezeu. Iată că am primit în dar o nouă familie extraordinară și o nouă viață, aici, la Oradea! Poet rămîn oricum, prin tot ce am scris pînă acum, iar dacă vor exista hopuri și suferințe, cu siguranță că poezia mă va căuta din nou. Între mine și poezie este o legătură pe care o simt mereu la nivel subtil și nu este nevoie să scriu zilnic, de teama că poezia mă va părăsi.

2- În interviul din decembrie 2010 afirmați, categoric și sentențios: „*Limba română este patria mea și spațiul meu sacru. Voi scrie în românește pentru că așa m-am născut și așa voi muri, vorbind și scriind pe limba sufletului meu. Nu uitați, marii oameni de cultură români au trăit afară*”. Acum, că v-ați întors în România, socotiți că nu mai sunteți „*un mare om de cultură*” (sau simțiți că sunteți „*un mare om de cultură*”...ieșit la pensie, sau... scos la reform?!); ori, poate, pe când, încă, erați în Canada, ați decis că omul de cultură **IONUȚ CARAGEA** a spus cam tot ce era, **ESENȚIAL**, de spus – și, deci, se

poate ...”**duce la culcare**”, înapoi, în România? Sau, cumva, acum socotiți că **ȘI** România poate fi un spațiu propice continuării luptei culturale, începute “**afară**” (în Canada, pentru domnia voastră)?

*Da, am spus că marii oameni de cultură români au trăit afară, însă nu toți au murit acolo. Unii s-au întors după ani și ani de exil, din pricina dorului “neburn” de Patrie, și au murit pe pământul lor strămoșesc, închizînd un ciclu spiritual al evoluției lor. Nu am pretins, în acel moment, că sînt un mare om de cultură, cu toate că aspiram la așa ceva. Nu mă consider scos la pensie și nici nu cred că am regresat, într-un fel, prin această întoarcere. Chiar și prin interviuul pe care-l acord revistei **Contraatac**, arăt că mai am multe de spus... Experiența mea de viață nu mi-o poate lua nimeni, mai mult de afit, voi continua s-o împărtășesc, prin artă, celor din neamul meu. Gîndiți-vă cît de bine ar fi dacă ar emigra toată populația României, măcar pentru cîțiva ani, iar mai apoi s-ar întoarce acasă, cu o nouă mentalitate, în acest spațiu al tuturor paradoxurilor, dar și al tuturor posibilităților...*

3-Cert este un lucru: prin cele cca 26 de cărți, scrise și editate, v-ați făcut un nume, v-ați creat un grad de celebritate. **Deși sunteți...POET!** Pentru că, să recunoaștem, în lumea globalizată, de către negustorii de azi (“**occidentală**” sau “**orientală**”, nu are prea mare relevanță!), interesul pentru Poezie este minim! - ba, prin Occident, este mai scăzut decât în Orientul Europei... Cum a fost posibil, într-o lume grav de-poetizată/dizarmonizată, să vă impuneți **PERSONALITATEA DE POET** (pentru că și proza “**uezenistică**” a domniei voastre, tot Poezie este, ba chiar de respirație extrem de înaltă!)?! Eu, unul, știu foarte bine că aveți un talent artistic cu totul deosebit! - ... dar mor, în lumea asta, în fiecare an, mii de genii neștiute, absolut necunoscute, de nimeni...! V-ați folosit de “**proptele**”, adică de relații amicale, v-ați folosit, optim, de trucurile și oportunitățile economiei de piață...?!

...Cum ați reușit să...reușiți, într-o junglă, precum aceasta, din lumea **a-culturată** a începutului de veac XXI? Vă rugăm, în numele tinerilor și mai puțin tinerilor cititori ai revistei “**Contraatac**”, să ne **SUGERAȚI**, măcar, **rețeta succesului**, în această lume contemporană, semi-analfabetă, de-culturalizată și de-spiritualizată, progresiv-accelerat... - ...să ridicăți, măcar un pic, vâlul magic, un colț de cortină, măcar, să săltați, de deasupra acestui maiestuos și misterios eșafodaj al mecanismului succesului scriitoricesc, al domniei voastre!

Am început de jos, de foarte jos, publicînd la o editură mică din Iași. Pe vremea aceea, fracturiștii publicau la cele mai prestigioase edituri din București, fiind adulați de o bună parte din critica literară, obținînd premii după premii. O parte din lumea literară din România, aflată după revoluție, avea nevoie de defulare. Editurile au speculat, cumva, nevoia scriitorilor și cititorilor tineri de a se desfăta, într-o grotescă și pornografică libertate, căutînd să obțină profit imediat. Eu mi-am văzut de treaba mea, am publicat la acea mică editură și am mers pe drumul meu, fiind încurajat de oameni cu capul pe umeri. Nu am căutat niciun beneficiu, pur și simplu a fost un catharsis. Pentru mine, la rețeta succesului au contribuit exilul, suferința și sinceritatea, toate acestea convertindu-mă la sinele meu superior și, spre norocul meu, ajutîndu-mă să păstrez distanța de tot ceea ce mă putea corupe. Tinerilor le recomand, în primul rînd, să citească, cititul îi poate inspira, le poate oferi unele repere. Și le recomand, în același timp, să-și facă o carieră profesională, să nu spere că se vor îmbogăți din artă...

4-Sunteți unul dintre autorii consacrați, în specia aforismului, fiind publicat în **ANTOLOGIA AFORISMULUI CONTEMPORAN ROMÂNESC**, alături de G. Grigurcu, Corneliu Vadim Tudor, V. Butulescu, V. Ghica etc. Cum sunt percepute aforismele domniei voastre, de critica literară, sau de public?

*Aforismele mele au fost remarcate de cîțiva scriitori sau critici: Valeriu Butulescu, Constantin Frosin, Cezarina Adamescu, Ionel Popa etc. Totuși, în România sînt puțini autori de aforisme, iar criticii care să se încumete la o analiză minuțioasă a acestui gen literar lipsesc aproape cu desăvârșire. Aforismele mele au fost publicate în nenumărate reviste, dar sunt apreciate și în mediul online, mai ales pe Facebook. **Antologia Aforismului Românesc Contemporan** fost publicată în Italia și a avut un mare succes. Dar nu ar fi fost mai frumos ca o editură prestigioasă din România să publice o astfel de antologie? De ce trebuie să-i așteptăm, mereu, pe străini, ca să ne aprecieze valorile?*

5-Cum mai merg, în prezent, vânzările volumelor de Poezie și aforisme ale domniei voastre? Dar vânzarea romanului de ficțiune? Ați primit sprijin pentru promovarea cărților domniei voastre - pe pământ american ori pe pământ valaho-românesc? Ce concluzii trageți (pentru domnia voastră, personal, dar și pentru cultura lumii, în general - și/sau a României, în special!), în urma “**socotelii**” banilor scoși, din vânzarea cărților domniei voastre?

*Spre suprinderea mea, cele mai bune vânzări le-am avut pe **Facebook** și pe **Librărie.net**. Mă refer, în special, la volumele de poezie și aforisme. Sprijin pentru promovarea cărților în România am avut destul, slavă Domnului! Peste 50 de poeți sau critici le-au recenzat, iar cîțiva au scris și despre **Uezen**, romanul meu de ficțiune, în revistele românești din S.U.A. Oricum ar fi, nu se scot bani mulți din vânzări de carte în România. Chiar dacă dai lovitura și scrii o carte bună, care se vinde în cîteva mii de exemplare (iar ca autor primești 15-25% din prețul de vânzare al cărții), tot nu se compară cu sumele pe care le obțin*

autorii din străinătate (în Franța de exemplu), din vânzarea câtorva sute de mii de exemplare. **Uezen** nu s-a vîndut în S.U.A., așa cum mă așteptam, pentru că nu mă cunoaște lumea de acolo. Trebuie să scrii mult, să-ți faci un nume pe piața americană, ai nevoie de publicitate intensă, iar eu sînt doar la început de drum. Sincer să fiu, eu sînt mulțumit pentru că am publicat în S.U.A., la o editură cunoscută, acest lucru nefiind la îndemîna oricui.

6-Ce părere aveți despre premiile literare, care se acordă în România, azi? Dar despre modul de nominalizare și de acordare a premiilor internaționale de literatură, inclusiv (firește!) Premiul Nobel, ce părere aveți?
...Dar despre concursurile de Poezie, din România și din lume, ce părere aveți?

Lumea literară este ca o familie mai mare în care unii membri se recunosc și se apreciază, în funcție de interesele reciproce. Acest fenomen influențează desfășurarea anumitor concursuri și acordarea anumitor premii. Despre felul în care se acordă premiul Nobel aş putea să fac speculații, pe baza unor zvonuri, dar nu ar fi corect, pentru că nu cunosc lumea din spatele scenei. Din traducerile pe care le-am citit, pot spune că Nobelul nu îl poate lua oricine, trebuie să ai o operă valoroasă pentru a aspira la un asemenea premiu. Pot, în schimb, să remarc foarte multe țări occidentale care au dat câștigători de Nobel, ceea ce mă face să cred că aceia care au împărțit lumea, pe timpul colonizărilor, continuă să dicteze și direcția premiilor Nobel, iar țările care au trăit, mereu, în umbra marilor puteri coloniale și culturale, vor sta mereu la coadă, mulțumindu-se cu nominalizări, sau cu vreun premiu Nobel rătăcit.

7-Sunteți membru nu doar al ASLRQ, ci, în primul rând, al USR, filiala Iași. Aveați, în decembrie 2010, o foarte bună părere despre Iașul cultural: **“Îi apreciez în special pe cei din Filiala Iași, acolo unde sunt legitimat. Consider Iașul drept adevărata capitală culturală a României, iar alegerea mea nu a fost una întâmplătoare”**. V-ați păstrat această bună părere, despre Iași?

Desigur, filiala U.S.R. din Iași este printre cele mai mari și a dat țării mulți scriitori de prestigiu. La Iași există reviste serioase, au loc numeroase activități culturale. Nu cred că este hazardată candidatura Iașului la titlul de Capitală Europeană Culturală, dar cred că au și alte orașe din România avantajele lor.

8-Eu am o teorie personală, despre Geniu. Nu vreau s-o dezvolt aici, ci doresc să aflu opinia domniei voastre despre următoarea chestiune: Titu Maiorescu, la Iași, în veacul al XIX-lea, nu era lider USR – ci un luptător pentru cultură (vinile și chiar crimele sale să le lăsăm pentru o viitoare discuție!), într-o Valahie **“primitivă”** (cel puțin așa era și încă este considerată România, de către un Occident peste măsură de arrogant, indecent de arogant...). Chiar credeți că numai **GENETICA** a avut un cuvânt de spus, în apariția și afirmarea, în a doua jumătate a veacului al XIX-lea, a geniilor noastre scriitoricești, Eminescu, Caragiale, Creangă, Slavici...?! Oare Maiorescu și acțiunea lui de **creare a elitelor spirituale românești** – nu va fi avut nicio implicare, în stimularea apariției și exprimării geniilor literare valahe? Și dacă **“da”** – oare de ce dl N. Manolescu (un om cu mult mai multă putere, oficială și financiară, de...stimulare, decât Titu Maiorescu!) nu a obținut și nici nu va fi în stare să stimuleze și obțină, în Valaho-România contemporană, **GENII**?! Ce-i lipsește dlui N. Manolescu?

Dragă domnule Adrian Botez, acum trăim alte vremuri. Pe timpul marilor clasici puteai fi scriitor în fiecare zi a săptămânii. Astăzi, oamenii duc o luptă acerbă, pentru a-și plăti facturile - și nu le mai rămîne timp liber. Nu trăiesc nici prea multe evenimente care să îi inspire, rutina vieții moderne transformîndu-i în niște zombi. Trebuie să ai o conjunctură favorabilă, pentru a evolua ca scriitor, ai nevoie de timp foarte mult, de un spațiu propice, de evenimente și de un minim financiar pentru supraviețuire. Nicidecum nu este vorba de genetică. Eu cred că Maiorescu nu ar face mare lucru în ziua de azi, pentru că i-ar pieri chef. Nicolae Manolescu a făcut ceva pentru pensionari, dar pentru scriitorii tineri nu se văd multe rezultate. Poate că îi lipsește energia sau „empatia tinereții”, fiind obosit din pricina numeroaselor scandaluri legate de numele U.S.R. Ar face Dan Mircea Cipariu mai multe decît Manolescu? Sau altcineva? Poate. Sîntem datori să sperăm la mai bine.

9-Oare cum ar putea un domn (mă refer, aici, strict la dl N. Manolescu și a sa celebră, de-acum...depinde în ce sens **“celebră”**...) **“ISTORIE CRITICĂ A LITERATURII ROMÂNE”**...!), care-l scoate pe Eminescu din rîndul **“scriitorilor români agreabili”** (...de către cine? – de către UE?! – și-i promovează, drept **“spirite și personalități de perspectivă”** ale **“României scriitoricești modern-contemporane”** (care nu are nevoie de... **“SCHELETE PRIN DEBARA”**!), pe un domn **MIRCEA CĂRTĂRESCU**-pornograf (**“abonat”** la burse în străinătate, pe banii statului și, implicit, ai USR!), ori pe un scatolog și coprolog, cum este dl **MIHAIL GĂLĂȚANU**, sau chiar pe un **satanișt declarat**, precum dl **SORIN CERIN** – să **“obțină”** **GENIU ROMÂNESC**, în Valaho-România veacului XXI...?

Mă întreb și VĂ întreb!

Pentru că, după umila mea părere, fondată pe studiul și lectura cărților tuturor marilor scriitori ai lumii, de la Platon, Dante, Shakespeare, sau Göthe, Leopardi, Rilke, Trakl, Esenin... - ...până la, să zicem, chinezul Cao Xueqin (**“Visul din pavilionul roșu”**- sec. XVIII), sau la japonezii Yasunari Kawabata (primul scriitor japonez cu Nobel!) sau Yukio Mishima (ultima

personalitate a lumii japoneze care s-a sinucis prin metoda tradițională **seppuku**)... - Geniul unui Neam trebuie să se identifice, spiritual, cu **ARHEUL NEAMULUI** respectiv. Oare se identifică domnii **CĂRTĂRESCU, GĂLĂȚANU, CERIN,** cu sus-numitul **ARHEU DE NEAM** – și nu se identifică **EMINESCU**...?! Ori...cum stă treaba?

Cred că de la Arheul Neamului ne-am îndepărtat cu toții, din pricina lașității noastre din ultima vreme. Apoi ne-am identificat cu cei care mai aveau curaj să înjure, să-și arate organele sexuale sau să-l aduleze pe Satan. Evident, din rîndul nostru au fost cîțiva frumoși nebuni (naivi?) care au protestat, crezînd că lumea mai poate fi schimbată în bine. Pe cine a interesat acest lucru? Oamenii vor senzații tari, care să le resusciteze corpurile amorțite. Oamenii au votat, oamenii au ales, oamenii au plătit, iar alții au profitat. Asta e la prima vedere. Am mai citit, prin presă, că ar exista organizații obscure, la nivel mondial, care hotărăsc soarta unei țări, prin îndobitocirea celor care o locuiesc. Fără războaie, doar printr-un proces continuu de manipulare în masă, prin intermediul tuturor canalelor de informare. Prin sărăcire și dezinformare. Prin distrugerea culturii și identității unui neam. Cît adevăr este în acele afirmații? Sau ne facem noi singuri mai mult rău decît ne fac alții?

10-Am auzit câte ceva, cîndva, de la...mulți, despre un scandal de plagiat, avîndu-l ca protagonist, se zice, pe dl **MIRCEA CĂRTĂRESCU-debutantul**...Despre un refuz al dlui **DAN SOCIU** de a primi Premiul ICR – iar, “**vuia satul**”, mai ieri...Despre scandalurile care l-au avut ca protagonist pe **H.R. PATAPIEVICI**, șeful I.C.R., care a refuzat o expoziție internațională, cu subiect “**NICHITA STĂNESCU**”, în schimb, a organizat, la Bochum, în Germania, o expoziție intitulată “**OMAGIU LUI IUDA**”...cu picturi reprezentînd organe genitale priapice și cu...tot tacămul!

...Chiar dacă ați fost, spațial, depărtat de România, - ați fost, mereu (prin relațiile de suflet și prietenie, dar și prin Internet), la curent cu “**actualitatea culturală valahicească**” și nu cred că v-au scăpat aceste scandaluri. Bănuiesc că, toate acestea, fac parte din...nu-nu, ci chiar sunt, efectiv, zbererile necesare ale pîntecelui Duhului valaho-românesc, “**angajat**” în... “**travaliul de naștere a Geniului Neamului valaho-românesc**”, nu-i așa?

*Din cîte am citit pe Wikipedia, sau în anumite ziare, Mircea Cărtărescu a fost acuzat de plagiat, pentru că a folosit un fragment din cartea lui Laurence Sterne, „Tristram Shandy”, în lucrarea sa de debut, „Faruri, vitrine, fotografii”. Tot acolo, se menționează că Mircea Cărtărescu și-a precizat punctul de vedere, referitor la acuzațiile aduse, într-un articol publicat în **România Literară**. Dacă mă întrebați pe mine, orice scriitor poate folosi textele care aparțin altor autori, în volumele proprii, atîta vreme cît nu intră sub incidența legii drepturilor de autor. Dar să se specifice, clar, în subsolul paginii, sau la bibliografie, cine sînt autorii acelor texte. Dincolo de aspectul legal, pe care unii îl cunosc foarte bine și ar trebui să fie foarte vigilenți în asemenea situații, mi se pare o chestiune de bun-simț și maturitate să-l recunoști, oficial, pe autorul unui text, pe care îl folosești, în cartea ta. Referitor la refuzul lui Dan Sociu, cred că respectivul poet a speculat un moment tensionat din literatura română, pentru a-și face imagine. Din punct de vedere financiar, premiul nu era foarte important și să nu uităm că acest premiu a fost acordat de tineri scriitori, care îl cunosc foarte bine pe autor, fiind cu toții publicați de editura Cartea Românească. Normal că Dan Sociu este de partea lui Mircea Cărtărescu, pentru că acesta din urmă i-a făcut diverse recomandări în străinătate. Premiul refuzat de Sociu este foarte mic, în comparație cu bursele pe care Sociu le-a primit, la recomandarea lui Cărtărescu (v. Wikipedia). Este frumos că acești prieteni se ajută între ei, dar nu cred că, prin ceea ce scrie, Dan Sociu ar merita atîtea onoruri. El l-a tradus pe Bukowski, a fost influențat de poemele scriitorului american, dar scrie mult mai slab ca acesta. Se aseamănă doar la unele înjurături, în rest poezia lipsește cu desăvîrșire. Mă surprinde că unii critici încă îi acordă credit, dar bănuiesc că și ei au un handicap de 50 de ani, neavînd habar de literatura care se scrie în ziua de azi, prin lume, de noile tendințe și curente. Sau, poate că sînt bine informați... dar fac jocul editurilor cu care colaborează: vînzarea cărților care șochează, prin limbaj obscen, pentru obținerea unui profit imediat. Proști sînt cei care le cumpără cărțile...*

11-În trecut, ați avut conflicte cu domnii Horia Gârbea, Alex Ștefănescu etc. Ce părere aveți despre cariera și activitatea lor literară – de acum și dintotdeauna? Vor putea ei (măcar “**cîndva**”!) spori șansa reapariției și exprimării **GENIULUI VALAH**?

Am avut conflicte, pentru că nu am fost de acord cu declarațiile false ale dînșilor, cu privire la unele aspecte din viața mea personală. Le-am explicat și lor aceste lucruri, că una este să faci critică literară pe text, alta este să acuzi omul de te miri ce. Pe mine m-au întăritat și mai mult, pentru că treceam printr-o perioadă foarte dificilă: exilul, unele probleme de sănătate, un divorț etc. Cu toate acestea, la cîțiva ani de la conflict, le-am întins mîna respectivilor domni și le-am propus o reconciliere. Horia Gârbea a fost deschis și am purtat câteva conversații amicale. I-am mulțumit pentru critica negativă, aceasta ajutîndu-mă să obțin rezultatele superioare din ultima vreme. Alex Ștefănescu nu mi-a răspuns la mesaje. Dacă ar fi să vorbesc despre activitatea lor literară, Horia Gârbea este un scriitor serios, cu referințe bune, iar Alex Ștefănescu este un critic ale cărui cărți au cules aprecieri dar au stîrnit și numeroase controverse.

12-Înainte de cel de-al doilea război mondial, editurile (din lume și din România – egal!) scoteau anumite cărți (socotite, de ele, a fi de mare succes!) pe banii lor – și, în general, se distingeau unele edituri, ca fiind de elită, sprijinind, inclusive material, cultura țării respective. Mai observați acest fenomen, și azi, la marile edituri valaho-românești? Există, azi, “*mari edituri*” – sau sunt “*mari*”, cele zise ca fiind “*mari*”, doar prin cifra lor de afaceri?

...Ce părere aveți despre edituri precum “*Eminescu*” (...eu nu știu să fi publicat editura asta excesiv de multe cărți despre...” *patronul ei onomastic*”, în ultimii ani!), “*Humanitas*”, “*Cartea Românească*” (nouă, membrilor URSS, ni s-a spus că avem prioritate la CR...eh, n-am avut-o, pentru că, probabil, nu-i așa, “*scriitorul român e numai rău, și prost, și lenes*” – și ce dacă scrie cărți geniale și de folos pentru Duhul Neamului Cel Etern? – “...*să scrie, că de aia-i scriitor, dar să nu pretindă, după aia, și, culmea culmilor...priorități!...auzi, soro!*”) etc. ...

Se știe că, după revoluție, editurile s-au privatizat. Unii patroni s-au schimbat, alții au decis să publice cărți cu valoare comercială pentru a obține profit. Cred că dintre fostele mari edituri, doar Humanitas mai continuă să țină capul sus. În rest, nu contează unde publici. Poți să-ți scoți cărțile și singur, la o editură proprie, dacă știi să te descurci. Plătești prețul de tipărire, plătești comisioanele comercianților și distribuitorilor, iar profitul este în întregime al tău. În concluzie, nu prea mai există mari edituri, există doar afaceri mai mult sau mai puțin rentabile.

13- PSD, aliat la putere, acum, cu UDMR, a numit, la **Cultura VALAHO-ROMÂNIEI**, un domn de etnie maghiară. Pe domnul **KELEMEN HUNOR**. Aveți vreo opinie, despre această...”*alegere*”? Ca **PRINCIPIU**, nu altfel. ...**DACĂ**, în Țara Valaho-Românilor, mai sunt admise **PRINCIPIILE**...

Pe vremea exilului meu în Canada, am avut o întâlnire cu Jason Kenney, Ministrul Cetățeniei, Imigrării și Multiculturalismului din Canada. Din echipa sa făceau parte și canadieni de altă etnie. În Canada nu există conflictele acestea de pe la noi. Dar la noi nu există o asemenea civilizație și un sistem așa de bine pus la punct. Evident, noi avem o altă istorie decât canadienii și ne aflăm într-o altă poziție geografică. Totuși, politicienii ar trebui să găsească soluțiile cele mai bune pentru toți cetățenii României. Dacă l-au numit pe domnul Kelemen Hunor, a fost, sper, o încercare în folosul tuturor românilor. Noi și românii de etnie maghiară trebuie să găsim soluțiile cele mai bune pentru a conviețui pașnic.

14-În lumea culturii și literaturii valaho-românești de azi, se zice că există atât o mare corupție “*materială*” (...”*stă să crape buboiul*”, zicea un confrate, mai anul trecut...dar n-a crăpat, între timp, niciun buboi!) – dar și una “*morală*”. ...Ce părere aveți despre aceste două soiuri de corupție sus-zise - și care sunt complicitățile care le fac posibile (nu cumva, pe undeva, există și o complicitate și a ...”*victimei*” - și, deci, o culpă generalizată?) și care vor fi consecințele lor, socio-spirituale, în Valaho-România viitorului apropiat, dar și în aceea a viitorului mai depărtat - după opinia domniei voastre?

Corupția materială și spirituală există peste tot și va continua să existe. Face parte din Răul general care dăinuie pe Pământ. Important este să existe și o contraofensivă puternică a binelui, astfel încât Răul să fie ținut sub control. Fiecare cetățean este important în acest angrenaj. Decizia fiecăruia este importantă. Și ca să putem lua aceste decizii bune, avem nevoie de exemple pozitive. Pentru a schimba mentalitatea unui popor, trebuie să fim noi înșine primii care se schimbă.

15-Și, acum întrebarea de...”*gazdă*”: cum v-ați acomodat, stimate și dragă domnule **IONUȚ CARAGEA**, cu lumea literară din România, acum, când sunteți, din nou, acasă, deci, în mijlocul ei, la sânul acestei lumi fantastice ...primitor și matern? Dar lumea literară din Oradea adoptivă cum vă pare/apare? Ați stabilit, deja, contacte literare, “*terre à terre*”, în zona orădeană?

Spre surpriza mea, lumea literară din România m-a primit cu brațele deschise. Am primit mesaje de felicitare, pentru repatrierea mea culturală. Din țară, îmi sosesc cărți și reviste, am cunoscut oameni deschiși și prietenoși. Am primit mesaje și din Oradea, apoi am fost invitat la discuții. M-am întâlnit cu Ioan F. Pop, Mircea Pricăjan, Marius Miheș, Ioan Moldovan. Am discutat și cu Ioan Simuș. Am fost „întâmpinat literar”, la Oradea, și de Ana Blandiana, care va semna pe coperta unui volum de-al meu. Vreau să mă integrez în peisajul cultural al Oradei și există, până acum, premisele unor bune colaborări.

16 – Până la următoarea noastră “*clacă literar-culturală*” (cam...”*balcanică*”, nu-i așa?!), vă rog, în numele tuturor colaboratorilor revistei, să ne ziceți câteva cuvinte despre modul cum percepeți domnia noastră revista “*Contraatac*”? Deși, însăși domnia noastră sunteți un colaborator de înaltă vază al revistei noastre, știu bine că mă pot baza pe sinceritatea liminară a domniei voastre: “*ce-i în gușă, și-n căpușă*”!

Revista Contraatac rămîne o revistă care spune lucrurilor pe nume. Am citit multe articole de calitate, am citit și opiniile acide ale unor scriitori. Cititorilor le rămîne să aleagă ce este mai bun și folositor pentru ei. Sper, într-un final, ca binele și adevărul să triumfe!

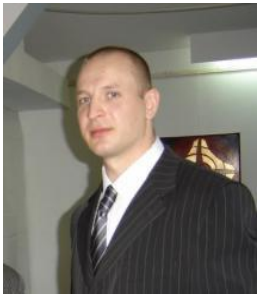
...Vă mulțumim, stimate și dragă domnule **IONUȚ CARAGEA** - pentru că, nedezmîniț, mereu, sunteți lângă noi, alături de noi și de sufletele noastre ...!

A întrebat și consemnat: **Adrian Botez**

***

Montréal/CANADA

IONUȚ CARAGEA, Oradea/ROMÂNIA, Mottréal/CANADA

SUFLET ZILIER

vă voi spune povestea sufletului
ce-și poartă sacul de carne în
spate, rîndaș al umbrei

al pămîntului și constructor de vise

vă voi spune povestea sufletului istovit la porțile inimii
cerîndu-și porția de fericire
un petec pentru sacul de carne putrezită
să nu miroasă încă a moarte

vă voi spune povestea sufletului șomer
cerînd ceva de-ale gurii
la colțul buzelor

vă voi spune povestea sufletului aruncat
în sacul fără fund
să nu-l mai găsească nimeni
nici cel mai lacom dintre cei cu mîinile lungi

***

CITATE NOI DE IONUȚ CARAGEA DIN CICLUL „SINDROMUL NEMURIRII”, PARTEA A IV-A

*

Iubirea este precum puiul de pasăre care părăsește cuibul inimii, încercînd să zboare peste orice prăpastie cu aripile imaginare ale sufletului.

*

Adevăratul pictor al cuvintelor este acela care își face autoportretul cu ochii închiși pe pînza imaculată a sufletului.

*

Nu ai nevoie de aripi pentru a fi un înger și nici de alți îngeri pentru a-ți crește aripi.

*

Uneori ura este implozia dragostei, cînd sufletul pe care l-ai trimis celui pe care-l iubești se lovește de zidul indiferenței și se întoarce în vidul din tine.

*

Indiferența este prăpastia de netrecut între oameni. Deasupra prăpastiei, Dumnezeu încercă să le smulgă un zîmbet, dansînd cu razele soarelui și cu norii. Apoi tună, fulgeră și plînge în toate culorile curcubeului.

*

Oamenii aleargă mereu după tot felul de fantome, fără să țină cont că umbra, fantoma morții eterne, îi urmărește la tot pasul.

*

Moartea este unica religie a timpului. Toate semnele timpului sînt rugăciuni către întunecata doamnă.

*

Degeaba vrem ca ceilalți să ne înțeleagă perfect și să aibă o impresie cât mai bună despre noi, dacă îi lășăm să citească numai anumite capitole, pagini sau citate din cartea vieții noastre. Oamenii se pot îndrăgosti de noi, dar pentru a ne iubi cu adevărat trebuie să ne cunoască și să ne accepte trecutul.

*

Dintre toți dascălii, durerea este cea mai darnică: dă meditații gratuite pentru toți cei care trec prin examenele necunoscute ale vieții.

*

Dacă le spui unora adevărul, îi va dura cel mai tare. Aceștia preferă mai degrabă o minciună. O vor folosi pe post de calmant, ajutându-i "să doarmă" mai bine.

*

Sînt oameni neîmpliniți care vor să fie cunoscuți și apreciați pe măsura valorii pe care și-o atribuie singuri, pentru că această valoare iluzorie este singura care îi salvează de ghilotina deserației. Problema este că vorbele pe care le folosesc sînt atît de lipsite de conținut, încît îi fac să devină eminate ridicoli.

*

Unii oameni încearcă să pară mai buni și mai inteligenți decît sînt, scriind lucruri pe care nu le cred și nu au apucat să le trăiască. Dar cît de tragică e soarta lor, cînd cei pe care i-au ademenit într-o relație le întorc spatele și pleacă, arătîndu-le, pe limba mută a despărțirii, că adevărata iubire nu poate fi cucerită doar de niște cuvinte frumoase.

*

Oamenii sînt ferestre prin care putem privi gropile, drumurile sau cerul. Pe unele ferestre trebuie să le închidem, pe altele trebuie să le deschidem larg pentru a adulmeca nemurirea.

*

Timpul - singurul care se poate răzbuna și după ce îl ucidem. Nu ne rămîne decît să-l domolim cu propriile noastre amintiri, trezindu-i un vag sentiment de melancolie.

*

Conversațiile în spațiul divinului din noi ne pot salva sufletul, dar nu sînt un alibi pentru judecata superficială a oamenilor.

*

Tot ce-a mai rămas între noi este spațiul acesta infinit: WorldWideWeb.Vinoacasă.Com

*

Oamenii care fug de singurătate, fug de șansa care li se oferă pentru a găsi răspunsul la întrebările: cine sînt? ce caut? unde trebuie să ajung? ce mă face cu adevărat fericit? Vorbind la superlativ despre propriile sentimente sau folosind diverse trucuri care le scot în evidență aspectul fizic, ei vor să-i atragă pe alții care să le ofere răspunsul la aceste întrebări. Puțini sînt cei care au găsit cele mai importante răspunsuri în singurătate, iar mai apoi au atras, ca niște magneți, prin frumusețea lor interioară, oameni de aceeași valoare.

*

Omul este un bulgăre de pămînt cu suflet nemuritor, lovit de valurile timpului. Pămîntul se erodează zi de zi, devine praf și pulbere, dar sufletul este eliberat în universul nemuririi lui.

*

Moartea asta mută ne adulmecă de cînd începe să ne bată inima și ne hărțuiește cu fiecare durere pentru a obține, cu forța, notele recviemului universal. Nu se oprește din hărțuirea ei decît în momentele de maximă tandrețe, dar și atunci își urmărește interesul pe termen lung, așteptînd noile note ale moștenitorilor. Cînd recviemul universal va fi definitiv, sufletele nu vor mai coborî pe pămînt, iar Dumnezeu va trebui să compună simfonia nemuritoare a creației.

*

Ionuț Caragea este unul dintre cei 20 de autori publicați în **ANTOLOGIA AFORISMULUI ROMÂNESC CONTEMPORAN** (Editura Genesi, Torino, 2013). În iunie 2012, Ionuț Caragea cîștigă premiul de creativitate la concursul internațional "Naji Naaman" cu aforisme din volumul "*Dicționarul suferinței*", traduse în limba franceză de Prof. Univ. Dr. Constantin Frosin.

Biografia autorului : www.ionutcaragea.ro <http://usriasi.ro/2013/06/06/caragea-ionut/>

***